

ter det som regulær partipolitik og ikke embedsmandsjob. Vi har senest en sag, Ekstra Bladet omtalte den 12. januar, om den nye direktør i Fødevarerdirektoratet, som har rykket for nogle oplysninger med en begrundelse om, at regeringens tilslutning i meningsmålingerne er faldende. Det er så slået hen som en spøg.

Men der foreligger et generelt problem. Det er på tide, at vi får præciseret, hvor grænserne egentlig går for brug af embedsværket i en politisk aktivitet.

Dette er baggrunden for denne forespørgsel.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har aftalt med økonomiministeren, at min besvarelse her i første runde vil omfatte både økonomiministeren og mig selv.

Jeg vil også gerne starte med at sige til forespørgeren og folketingsmedlemmet, der har taget initiativ til denne forespørgsel, at det er min allerallerklareste opfattelse, at der ikke er sket noget skred i embedsmandsstanden. Det danske embedsværk er uafhængigt, knagende dygtigt, gør sit arbejde, synes jeg, til al respekt. Lad mig derfor også give en redegørelse til besvarelse af den forespørgsel, der er stillet, på følgende måde:

Gældende ret på dette område er udtryk for to hensyn. For det første: Der skal være tillid til embedsmændenes integritet. For det andet: Ministeren skal kunne regne med at få den rådgivning og den bistand, som er naturlig og nødvendig af hensyn til funktionen som politisk chef for det pågældende område.

Disse spørgsmål har været drøftet mange gange også her i Folketingssalen. Mange kloge folk har gjort sig tanker om spørgsmålet. Jeg vil derfor gerne her i dag gennemgå en række af de overvejelser, der har været gjort om netop det spørgsmål.

Må jeg starte med at sige, at Danmarks Jurist- & Økonomforbund i 1992 – det tror jeg er mange bekendt – nedsatte en arbejdsgruppe, der skulle undersøge, om der kunne fastsættes fagets regler gældende for DJØF's medlemmer, altså Jurist- og Økonomforbundets medlemmer. Professor Lars Nordskov Nielsen var formand for arbejdsgruppen.

Arbejdsgruppen afgav i september 1993 en betænkning kaldet »Fagligt etiske principper i offentlig administration«. Heri beskriver ar-

bejdsgruppen bl.a. følgende, som vi tillægger stor betydning, og som også er grundlaget for regeringens arbejde naturligtvis.

Tillad mig i den forbindelse at citere fra betænkningens side 122, for det første:

»Der er næppe tvivl om, at embedsmanden – ud over at redegøre for sagens faktiske omstændigheder m.v. og de mulige løsninger – bør råde om sagens gennemførelse, dvs. om det taktiske. Råd om, hvorledes andre interessenter ser på spørgsmålet, hvorledes sagen bør præsenteres, og hvordan f.eks. en forhandlingsfase bør tilrettelægges, er en del af rådgivningsopgaven«.

Og der fortsættes:

»At embedsmanden herved forholder sig til og giver råd om »det politiske spil«, er klart; men når det sker i forbindelse med en »sag«, og rådgivningen vedrører denne sags håndtering, giver det ikke grund til betænkeligheder. Det er da også fremgået af arbejdsgruppens høringer, at en sådan rådgivning altid er blevet givet af de øverste embedsmænd.«

Det næste afsnit, jeg også vil tillægge stor betydning under debatten her i dag, forekommer lidt senere på samme side i den meget vigtige betænkning, som Lars Nordskov Nielsen har haft hovedansvaret for. Her lyder det – og jeg citerer:

»Til rådgivningen om gennemførelsen – det taktiske – hører også rådgivning om og bistand med den mediemæssige behandling af sagen. I det danske politiske system er relationerne til pressen blevet en så væsentlig og integreret del af det politiske arbejde, at det er utænkeligt, at embedsapparatet ikke bistår politikerne med pressemeddelelser, taler, artikler osv. I praksis vil en del af dette arbejde bestå i at« – og det er ikke mit ordvalg, men det er betænkningens – »propagandere for den politik og de synspunkter, som den politiske ledelse har. Så længe hensynet til sandfærdighed tilgodeses, giver heller ikke denne type embedsmandsarbejde anledning til betænkeligheder.«

Altså to væsentlige udgangspunkter i Lars Nordskov Nielsen-udvalgets betænkning.

Så vil jeg også gerne minde Folketinget om Folketingets Ombudsmand. Folketingets Ombudsmand siger i et svar dateret den 25. marts 1998 til JuniBevægelsen som svar på en klage fra JuniBevægelsen over – og jeg citerer: »Administrative tiltag i centraladministrationen vedrørende oplysning om Amsterdamtraktaten.« Til denne klage udtaler Folketingets Ombudsmand